

XXXIII.

Adresse til Kongen.

(Som vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling den 19de Marts 1885.*)

Allernaadigste Konge!

Baade i 1873 og 1883 har Landstinget for Deres Majestæt maattet udtale sin Beflagelse over, at Udbyttet af Rigsdagens Samlinger ikke staar i passende Forhold til den Tid, som de medtage. Denne Beflagelse maa det efter den senere Tids Erfaring nu give et faa meget stærkere Udtryk, som Lovgivningsarbeidet i det Væsentlige er standset, fordi Folkethinget vægrer sig ved at behandle de allerfleste af de mange efter vort Skjøn gode og tilbøielige paatrængende Lovforslag, som Deres Majestæts Ministre forelægge, medens dog Samlingernes Længde ikke mindskes, navnlig fordi Finantslovbehandlingen trekkes i Langdrag. Under disse Omstændigheder maatte Landstinget anse det for uforsvarligt at yde sin Medvirkning til Finantslovbehandlings Udstrækning udover Finantsaarets Udgang og gav allerede i Fjor denne sin Anskuelse et Udtryk ved Forkastelsen af det da forelagte Forslag til en midlertidig Finantslov. En yderligere Grund hertil afgav den ved Behandlingen af Statsregnskabet for Finantsaaret 1881—82 indvundne Erfaring, at Folkethinget fortolkede den midlertidige Finantslovs hidtidige Affattelse paa en Maade, der ikke blot stod i en bestemt Modstrid med Landstingets Forstaaelse deraf, men ogsaa vilde kunne umuliggjøre en forsvarlig Førelse af Statshusholdningen. Deres Majestæts Ministerium stillede derfor Forslag til en brugelig Affattelse, som Landstinget i det Væsentlige vedtog, og fra Folkethingets Mindretal fremsattes yderligere Forslag i samme Diemed; men disse Forslag fandt ingen Smødefølgelse fra Folkethingets Flertal, der fastholdt baade den ældre Affattelse og Folkethingets Forstaaelse deraf paa en saadan Maade, at Landstinget for Tiden maatte anse den fortsatte Forhandling for haabløs. Naar det siges til Deres Majestæt, at Forsøget

---

*) Se Tillæg A. Sp. 1923; Tidenden Sp. 917.